

10 Ιουλίου: Μνήμη των εν Νικοπόλει Αρμενίας Αγίων 45 Μαρτύρων

[/ Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία σήμερα, τιμά τη μνήμη των εν Νικοπόλει (Αρμενίας) Αγίων 45 Μαρτύρων, οι οποίοι μαρτύρησαν τον 4ο αιώνα μ.Χ., κατά τη διάρκεια των διωγμών. Ανάμεσά τους ξεχώρισαν οι Λεόντιος, Μαυρίκιος, Δανιήλ και Αντώνιος, οι οποίοι και κατείχαν τα πρώτα αξιώματα στην πόλη.

Οι Άγιοι Σαράντα Πέντε Μάρτυρες μαρτύρησαν στη Νικόπολη της Αρμενίας και μεταξύ αυτών ήταν και οι πρόκριτοι της πόλεως Δανιήλ, Μαυρίκιος, Αντώνιος και Λεόντιος.

Όταν το 315 μ.Χ. ο αυτοκράτορας Λικίνιος εξέδωσε διάταγμα κατά των χριστιανών, οι Σαράντα Πέντε αυτοί Άγιοι, πήγαν μόνοι τους στο δούκα και φανέρωσαν ότι είναι χριστιανοί. Σε ερώτηση του Λυσία, ποιος τους έπεισε να μη

θυσιάζουν στους θεούς, αυτοί απάντησαν: «Ο Χριστός είναι εκείνος που μας δίδαξε και μας έπεισε να μη λατρεύουμε θεούς ανύπαρκτους, και να μη προσκυνούμε τα είδωλα τους». Οργισμένος ο δούκας, διέταξε και τους φυλάκισαν δεμένους χειροπόδαρα, χωρίς να τους δίδεται καθόλου ψωμί και νερό. Οι Άγιοι πέρασαν τη νύκτα προσευχόμενοι. Μεταξύ άλλων, έλεγαν: «Ευλογούμε, Κύριε, εσένα, το βασιλιά της δόξας. Διότι συ είσαι η αληθινή ζωή, που θυσιάστηκες για μας τους αμαρτωλούς, ο Υιός του αληθινού Θεού. Ένωσέ μας, Κύριε, ώστε όλοι μαζί με μια ψυχή να σε ομολογήσουμε και όλοι μαζί να πεθάνουμε». Το πρωί ο Λυσίας, αφού τους έβγαλε από τη φυλακή, τους ρώτησε αν μετάνιωσαν και επανήλθαν στους θεούς του κράτους. Οι Άγιοι με ένα στόμα απάντησαν: «χριστιανοί έσμέν». Είμαστε χριστιανοί. Με μανία τότε ο Λυσίας διέταξε και τους έκοψαν χέρια και πόδια, και έπειτα τους έριξαν στη φωτιά. Έτσι, όλοι μαζί αξιώθηκαν να πάρουν το αμάραντο στεφάνι του μαρτυρίου.